

1905-04-02

þý š í à á ¹ ç á - ± á . 2 6 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9126>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

KYTIPIΩΣ

ΕΤΟΣ Σ'. — ΑΡΙΘ. 262

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ)

2 АПРІЛІОГ 1905

T A A P X A I I A

Χαιρομενοι διότι εύρσκειται ἐπὶ τάπητο;
καὶ συζητείται ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ
Συμβουλίου τὸ περὶ Ἀρχαιοτήτων
νομοσγεῖδιον.

· Ἰδεὺ μέτρον τὸ ὄποιον ἐξι λάβη ὕ-
παρξίν καὶ ἔραψις θῆτῇ θὰ κωτμήσῃ τὰ
νομοθετικὰ ἀρχεῖα τοῦ πόλεων.

Πάντες οἱ τῶν, γραμμάτων φίλοι, δ-
λοι: οἱ τρέχοντες θαυματημένοι πρὸς τὸ ἐν-
δοξώτατο, παρελθόντες κλαστικῆς ταύ-
της Νήσου, δλοι: εἰς φίλοι τῆς Τέχνης
καὶ τοῦ Ωδαίου, δλοι: μάθισμα δὲ τὸ
Νομοθετικό, Συμβούλιο, τῆς Κύπρου
ἐκήρθισεν ἐπὶ τέλους γέμο, προστατευ-
τικὸν τῶν, ἀργαπετῶν, θὰ γειροκροτή-
σουν.

«Τὸ Εἶδαρος τῆς Κύπρου—Ἐγραφε
κατά τὸ 1386 ὁ Σελεύκος, Ρεινάχ εἰς τὴν
«Ἀρχαὶ οἰλογική, Ἐπιθεώρητιν,» ἥτις
δημοσιεύεται ὑπὸ τὴν ὀἰεύθυνσιν μελῶν
τοῦ Γαλλικοῦ Ινστιτούτου—ἴνε· τόσον
θαυματίως πλούσιον εἰς Εργα τέχνης,
ῶστε δὲν ἔχει κανεὶς πιστὸς νὰ
ξίσῃ δλί-
γος, τὸ Εἶδαρος διὰ τὸ αἰτιώνη ἀρχαῖο-
τηῖας μεγάλης ἀξίας.»

“Οταν δὲ οἱ αὐτοὶ οἱ γάρ οἱ εἰλόγοις ἔγρα-
φε ταῦτα, εἰχε πρὸ δὲ θηταλμῷ, τὰς ύπὸ
του Ρίγτερ γειωμένας ἀπατκαρφάς, τὴν
ἴδευσιν Κυπρίακου Μουσείου, καὶ κάτι-
περισσότερον, τὸ ὅπερι, δὲ, έχουμεν τώ-
ρα, τὴν ἐηρωτήσειν τιν ἀξιολογικῶν δελ-
τίουν ύπὲ τοῦ μακαρίτου Δ.Π.:εριδού, διπερ
ώταυτως ἐξερε τίτλον «Κυπρίακων Μου-
σείουν» καὶ τοὺς ὄπερις τακπάς ήτο «ανά-
φέρη εἰς γιῶτιν τῷ, λαγίων τῆς Εύρω-
πης τὰς γιωμένας ἀπεικλύψεις ἐν τῇ
Νήσῳ.»

Ἐτσα, αἰώνιαι: ἀλλούσιόν εἴπερ μέραι τῆς
Κυρίου αὐτῆς ἀρχα: εἰληγα: κατά διάτοις τότε.

Εἰς τὸ Κυπριακόν, Μουσεῖον ἐτέλλοντο
τότε δῶρα — ἔργα : εἰχήτης — ἀπὸ δὲ τὰ
μέρη τῆς Νήσου, καὶ ἡ πόλις τὴν, Πίρρον
ἀκόμη, οὐά τῷ, ὁποῖων εἰς Μουσεῖον
μας ἤγγισε νὰ λαμβάνῃ τάξις καὶ διτά.
Διωρίσθη διαχειρίστακή ἐπιτροπή ἡ ὅποια
ἔκαμψε τυριώδες ζεις ἐκράτει: Οἵτε πρακτι-
κὰ καὶ πειρατικά ἐπὶ αὐτοῖς τὰ

Ολα ταῦτα συνέβησα, σχεδὸν πρόθ
εἰςοσιν ἐπώ, ἐπὶ τῆς ἀξμοσίας τοῦ
Σὲρ Ροθέρτου Βασιλέως, καὶ ἐθυμούμε-
θι διὰ ἐπίτιμος γραμμάτεως τοῦ Μου-
τείου ἡτο δ' Λαζαρίδος Σιγκλαῖος, δὲ Ιωα-

τερές τοῦ πότε 'Αρμοττοῦ γραμματεύς
καὶ ὅτι σεῖαστες ἀγαθοὶ; Συνδέουσι τῷ
εἰχεν ἐγγραφῇ διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ
Μουσείου ἔκεινου.

‘Ὕπάρχει ἐν γνωστὸν ἀξίωμα, λατὰ
τὸ δόπιον κάθε πρᾶγμα Εχει τὴν ἀκμὴν
καὶ τὴν παρακμὴν του. Σπανιώτατα τὸ
ἀξίωμα τοῦτο εὑρε τόσον τελείαν ἐφα-
μογὴν δυν εἰς τὴν ἀρχαῖολογικὴν δρᾶσιν
ἐν Κύπρῳ. Δὲν πταίσμεν μάνοι εἰς
τὸ ζήτημα τοῦτο χυρίως καὶ πρὸ
παντὸς πταίει ἡ ἀγγλικὴ Κυβερνησία.

Ἡ ἐπιτροπεία τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου εἶναι ζήτημα ἄν, συνεδρίασεν ἐντὸς τῶν εἰλευταίων δέκα έτῶν. Ἡ ἐπιτροπεία ἔχειν ἀλλως τε ἀπέθανεν ἥδη ἐξ φυσικοῦ θανάτου, τὰ δὲ ἐπιζώντα μέλη εἶναι σκεπτισμένα εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους, καὶ ἡ τύχη τοῦ Μουσείου σύ-

χάρη! Οι διαίτες πεπονίστε. Άλλο αύτὸ δὲν
είνε και τὸ χειρότερον. Καθ' δλον τὸ
διάστημα τοῦτο είχουεν σκαιόδαλωδε-
στάτας τεκνάς, ἡ Κύπρος ἔγινε τὴ ξε-
μαινούσια γανωμένης ἀρχαιοκαπηλία;
τῆς διποίας προσέτασις εἰλοτε και κυβερ-
νητικός τις ὑπάλληλος.

Ἐν ἀλλαῖς λέξεσιν, τὸ ἀρχαιολογικὸν ἀπίκειμενον τῆς Κύπρου εἰχε γίνεται res nullius, ἡ res derelicta, ὅη λαθὴ πρᾶγμα εἰς τὴν διάθεσιν παντός μὴ ἔχον, κύριον, ἐπὶ τοῦ δπείσω ό καθένας μπορεῖ νὰ βάλῃ χέρι.

Αύτά ήταν τὰ ἔλεσινά γάλια μας.

Ἐξηπορταμεν ὅμως ἐπὶ τέλους, ξεσω
καὶ κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν. Ἡ συ-
νείδησις τοῦ τόπου ἔξηγέρθη, καὶ ἐντε-
νοι διαμαρτυρίαι ἡκεύνανται ἀπὸ ὅλα τὰ
μέρη τῆς Νήσου, ἐναντίον συστήμα-
των διεῖ πᾶν ἕδυνατο παρὰ ν' ἀποβῆ-
ται γιγαντεῖς τὸ μέτωπον μιᾶς πεπολιτι-
σμένης η: Κυβερνήσεως.

Δέ, ήτο μάτινή λεηλασία τῶν ἀρχαιωτάτων μας, ητις ἐφώναξε πρὸς τοὺς Θεούς εἰδίκησιν, ἀλλ' εἰλθεμενούς—καὶ ἔχουσιν ἀκόμη δυστυχώς—ώς γεγονός, οὗτοι τὰ σπουδαῖα· οὐτερά ἀρχαῖα καὶ μεταίων, εἰκατοντά μηνιστές μένουν ἐγκατελειπομένοις καὶ Ἑγιανά ἔργοισιν τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν, ἀκανθῶν. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ χειρότερος, έτοι: ὅπει τοῦ μωταίκου τοῦ νοοῦ τῆς· Αφεοδίτης ἐν Πάφῳ βοσκούσης ἀκόμη τῇ, στιγμῇ, ταύτην θλοιούς χορεῖ τοιχωρίους, καὶ δὲν εὔρειη ἔνσας

περὶ πλανώμενος Διοικητὴς ὅστις νὰ πε-
ριφθάξῃ τὸ μέρος ἐκεῖνο, πρὸ τοῦ δποίει
πρέπει νὰ συγκρινήται πᾶς ἀνθρωπὸς τρέ-
ψων τὴν λατρείαν τοῦ παρελθόντος.

Αλλα μημεία, ώς τὸ ἐν Πέλλᾳ
Παιύς, ἀπειλοθν νὰ καταρρεύσουν εἰς ἄ-
μερρον τωρὸν λίθων, καὶ δὲν εύρεσκει τις
cū:εμίαν δυτκολίαν εἰς τὸ νὰ δημάσῃ
πλεῖστα ἄλλα Ιστορικὰ τοῦ τόπου μη-
μεία διατρέχοντα τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἔξο-
λοθρεύσεως.

Ἡ-ε καὶ ἥτος πλέων νὰ τεθῇ τέρμα εἰς
τειαύτην κατάστασιν. Μέχρι τουδε εἰχο-
μεν πολλὰ ποιησκόμενατα νὰ ὑ-
περπηδήσωμεν. Πιθανὸν τὸ μεγαλήτε-
μον πρόσκομμα νὰ ἥτο δ πρώην ὑπουρ-
γὸς τῶν Ἀποικιῶν, διτις καὶ τ' ο δ-
ῆ ἐν α λ ὁ γ ο ν ἥθελε ν' ἀναγνωρίσῃ
εἰς τὴν Κύπρον τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ δικαι-
ωμα. τοῦ νὰ διατηρῇ ἐν ἑαυτῇ τὰς ἀρ-
χαιότητάς της

Ἴδεν δι: καὶ τὸ μέγιστον τοῦτο πρόσκεφμα τίθεται κατὰ μέρος, καὶ ὑπὸ τὴν ἀρματίαν τὴν Σὲρ Καρόλου Κίγκ-Χάρμαν καθιέρωσται ἡ πληρης ἰσχὺς τοῦ μεγάλου τούτου δικαιώματος τοῦ τόπου — ἡ μὴ δεξιγωγὴ ἀρχαιοτήτων ἐκ τῆς Νήσου.

Ἐλπίζομεν δέ οἱ νομοθέται θά γνω-
ρίσουν νὰ ἐπιφελγθοῦν τῶν εὐνοίκων
ταύτων περιστάσεων, καὶ δτι θὰ καταλ-
πων νεανθέτημας ἀντάξιον τῆς σπουδαι-
ότερος τοῦ ζητήματος.

Δέ, δύναμεθα θμως νὰ συγχαρῶμεν
τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν δραδύτητα μεθ'
ἥ; Ἐθεράπευσετὴν μεγάλην ταύτην ἀνάγ-
κην τοῦ τόπου. 'Ο Σελομών, Ρέναχ, εἰς
τὴν μηησονεύθεισαν ἥψη μελέτην, ἀπὸ
τοῦ 1886 ἐτημείωνε τὴν σχετικὴν ἀδια-
ρρίαν τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐν
τῷ ζητήματι τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ τὰ
ἀπήμαντα ποτὲ ἀτινα διέθετε διὰ σκό-
πους; ἀ.ασκαρῶν, παρέβαλλε δὲ τὴν
τειλάτην ἀδράνειαν πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς
Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἰς γαλλικάς
ἀποικίας, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ωχριά ἦ-
το; ἀγγλικῆς ἐν Κύπρῳ.

« Ἐλπίζω, Εἰλεγεν ἐν ἐπιλόγῳ ὁ συγ-
γραφεύς. διὶ τὸ Βρεταννικὴν Κυβέρνησις
πρὸς τοιμήν τῆς θά πράξῃ διὰ τὴν Κύ-
προν, τῇδε διποίας τὸ μέρος εἰς τὴν Ιστο-
ρίαν τοῦ πολιτισμοῦ εἶνε τόσον μέγα,
ἔκεινο τὸ διποίον τὴν Γαλλίαν καὶ ἐ-
χκελουθεῖ νὰ κάμνη διὰ μίζη φοινικικήν
της ἀποικίαν, πλουσίαν μὲν εἰς ἀναιμή-
σεις, ἀλλὰ πολὺ πιωχετέραν εἰς μημεῖα
Τέγνης...»

Αὐτὸς ἂς εἶνε καὶ οὐκέπιλυγός μας τοῦ ἀρθρου· τεύτου.

ΓΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ
ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ
ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

·Υποδούλωσεις τῆς Μέσης
 Παιδείας.

·Εξέγερσεις τῆς Κοινής Γυώ-
 μης.

Τὸ νομοσχέδιον περὶ Μέσης Παιδείας, ὅπερ προσκεπται νὰ ουζητηθῇ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς δὲ λίγων ἡμερῶν, προκαλεῖ ζωτὴρ τὸ ἐνσταφέρον τοῦ κοινοῦ, ἐφ' ὃν μέχρι τούτῳ ἐγνώσθησαν τὰ περὶ αὐτοῦ.

Ἐνταῦθα παρέχομεν ἐκ μεταφράσεως τὰ χυρώτερά του σημεῖα: —

·Αρθ. 5. Τὸ Διοικοῦν Σῶμα, διὰ τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ, θ' ἀποτελήσται ἐκ τοῦ

Ἀρχιεπισκόπου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὡς Προέδρου, τεσσάρων μελῶν τῆς ·Ιερᾶς Συνέδου ἐκλεγμένων μεταξὺ των, τῶν τεσσάρων ἴσχυτῶν οἰτινες οὐν ἀποτελοῦσι τὴν διευθύνουσαν ἐπιτροπείαν τοῦ Γυμνασίου τῆς Λευκωσίας, ἐξ ἐλλ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ἐκλεγμένων ὑφ' ὅλων τῶν ἐλλ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, δύο προσώπων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος ἐκλεγμένων ὑπὸ τῶν ἐλλ. μελῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου, δύο προσώπων ἐκλεγμένων κατ' ἔτος ὑπὸ συνδρομητῶν τῶν τοιούτων σχολείων, καὶ ἐνὸς προσώπου ἐισριζομένους ὑπὸ τοῦ Μ. ·Αρμοστοῦ.

Πᾶσα ἁνωσις θέσεως ἔνεκα θανάτου ἢ παραιτήσεως ἰδρυτοῦ δέν θὰ ἀναπληροῦται.

·Αρθ. 7. Τὸ Διοικοῦν Σῶμα παντὸς ἐλλ. σχολείου Μ. Παιδείας ἐν ἄλλαις πόλεσιν θ' ἀποτελήσται ἐκ τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὡς Προέδρου, καὶ τῆς διευθυνούστης ἐπιτροπείας ὡς ἀπετελεῖτο καὶ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου.

·Αρθ. 8. Διὰ τὴν κατ' ἔτος ἐλλ. γὴν τῶν δύο μελῶν τοῦ Διοικοῦντος Σώματος τὴν ἐλλ. σχολείων τῆς Μ. Παιδείας ἐν Λευκωσίᾳ συνέλευσις τῶν συνεισφερόντων οὐχὶ ὀλιγωτέρας τῶν δέκα λιρῶν εἰς τὰ εἰρημένα σχολεῖα θὰ συγκαλῆται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καθ' ὥρισμανην ἡμέραν. ·Ο πρόεδρος θὰ διευθύνῃ τὴν ἐκλαγὴν καὶ θὰ λαμβάνῃ τὰς ψήφους καὶ θ' ἀναφέρῃ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην συνέλευσιν τοῦ Διοικοῦντος Σώματος.

·Αρθ. 10. Τὰ Διοικοῦντα Σώματα θ' ἀποφασίζωσιν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς Μ. Παιδείας, θὰ συντάσσωσι κανονισμούς καθορίζοντας τὴν σειράν τῶν μαθημάτων καὶ τὴν πορείαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ πληρωτέα δικαιώματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν, καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Διδασκάλων. Θὰ μεριμνῶσι περὶ τῶν σχολικῶν κτιρίων, θὰ διορίζωσι καὶ ἀπολύωσι τοὺς Διδασκάλους συμφώνως πρὸς τὰ συμβολαῖς, θὰ δρίζωσι τοὺς μισθούς τῶν διδασκάλων ἐφ' ὅτου τὰ Ταμεῖα, θὰ ἐπιτρέψη, θὰ εισαχεύσωσι καὶ ἐπεφασίζωσι ἐπὶ τῶν παραπό-

λατὰ τῆς διευθύνσεως τῶν σχολείων.
 ·Αρθ. 11. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικοῦντος Σώματος τὰ πέντε θ' ἀποτελῶσιν ἀπαρτίαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Προέδρου.

Πολυκέφαλος ὑδρα.

Νομοσχέδιον περὶ Μέσης Παιδείας περὶ ην φοράν ωποδάλλεται εἰς τὸ Ν. Συμβούλιον.

Δὲν εἰναι δύσκολον πρᾶγμα νὰ παρατηρηθῇ τὸ ἀλλόχοτον τοῦ 5 ἀρθρου, διπερ διὰ τοῦ ἕγκου του προκαλεῖ — δὲν λέγομεν τί.

Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν διτὶ τὴ διαχειρησίας τῆς Μ. Παιδείας δὲν ἔχει τὴν σπουδαιότητα τῆς, ἀλλ' ἐν τῇ ἐλληνικῇ Κύπρος ἀντιπροσωπεύεται ἐις αὐτῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ διὰ 9 μελῶν, δὲν θλέπομεν διατὶ νὰ ἔχωμεν ἡνάγκην 20 προσώπων διὰ τὴν διεύθυνσιν ἐξ τῶν πελλῶν ἰδρυμάτων τῆς Κύπρου.

Τόση πολυμερεία θὰ κατηγίγια πολυκέφαλος ὑδρα, καὶ θὰ εἴλαιπτε μᾶλλον πασά θὰ ἔχηπηρέτε τὰ τοῦ Ιουνανίου. Πέντε ή τὸ πολὺ ἐξ μέρη εἰναι πάνδι, τι πρέπει.

Ο δὲ τρόπος τοῦ καταρτισμοῦ τεῦ Σώματος εἰναι τόσον τερατώδης ὡς τε νὰ διμιλῇ ειαντίσιν τουμόνος. Διὰ τοῦτο θεωροῦμεν περιττὲν νὰ κάμωμεν λόγον περὶ τῶν ἄλλων σημείων, παρατηροῦμεν δὲ μόνον διτὶ διεργολογούμενος λαὸς, εἰς γονεῖς τῶν μαθητῶν, καὶ πᾶς ἄλλος ἐκ τῶν περιφερειών πελτιῶν — δηλαδὴν πάντες ἔχειν εἰς οἰτινες ἔχουσι λόγον καὶ καθῆκον νὰ ἔνδιαφέρωνται — ἀποκλειούνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν, ἀνέν πληρώνουν 10 λίρας κατ' ἔτος!

Ἐν γένει, εἰναι νόμιμες δίδων ψήφοι μάνον εἰς τὴν πλευτεκρατίαν, ἀντιβαίνων δὲ ἐξ διοκλήρου εἰς τὰς ἀρχὰς λασθ δημοκρατικωτάτου ὡς διεικές μας.

Ο συντάκτης τοῦ νομοσχέδιου ἔδιν νατον ἀποβλέψη, ὡς πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπείας, εἰς τὸν κανονισμὸν τῶν Σχολείων μας, διτὶς ἐλευθεριζομένην ἀριστά κατ' δοτις συνέτεινεν εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Γυμνασίου.

• ἀ π ε ρ α σ ο γ γ

Οσα ἐκ τῶν αἱρετῶν μελῶν ἡρωτήσαμεν ἐπὶ τοῦ νομοσχέδιου μᾶς ἐξεφράσθησαν μὲ τὴν μεγαλητέραν ἀγανάκτησιν κατ' αὐτοῦ. «Εἰναι τερατώδες νομοθετημα, δημοιον τοῦ δποίου ούδεποτε τὴν Κυβερνητος εἰσήγαγε» μᾶς εἶπεν. εἰς τῶν αἱρετῶν μελῶν. Δυστυχῶς σὲ ὑπάρχει εἰς τὴν ισματοχέδιον ἐσχεδίασθη σύτω μὲ τὴν πρεθετινήν να διχιρεῦῃ ἡ ἐλληνικὴ κοινότης.

Τὰ αἱρετὰ μέρη θὰ τὸ πατεμήσωσιν, ὡς μᾶς εἶπον, προτείνοντα τὴν παραπομπήν εἰς τὸ ύπεπιτροπήν. Θὰ προτείνωσι δὲ δημοσιεύσης τοῦ Νομοσχέδιου εἰς τὸ πολὺ δικαιομελής, ἐκλεγμένην ἀποστάτη τῶν πολιτῶν τῆς Λευκωσίας, μὲ διετῆ δάρκειαν, καὶ υπόλογος πρὸς τὴν κοινότητα.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ

Κοτώς πῆγασφος είμενα, τὴν Κυβερνητος εἰς ἀπεφάσισεν ἡρωτικῶς νὰ αὐξήσῃ τοὺς μισθοὺς τῶν θαγεῶν δικαστῶν.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὡς θυμεύονται οἱ ἀιαγῶσται μας ἐκ τῶν Πρακτικῶν, ἐγένετο πολὺς λόγος ἐν τῷ Νομοθετικῷ.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΙΧΝΟΣ

·Ηρχισεν τὴν κατεδάφισις καὶ τοῦ τελευταίου ἔχους τοῦ Παλαιοῦ Σεραγίου Λευκωσίας, ἐπερ ἐπὶ τούσσαν καιρὸν ἐκφέμματο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν διαβατῶν. ·Ηδη πέριξ τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Δικαστικοῦ μεγάφερος — διπερ ἀντικατέστησε τὴν παλαιὰν δόξαν — θὰ κτισθῇ περίσσολες κιγκλιδωτός.

Τὶ λέγει ὁ κ. Τσαμπερλάνης τῆς Κυρηνείας; !

ΑΠΟΤΟΤΡΙΚΩΜΟΝ

·Η 25 Μαρτίου.

·Ἐκ Τρικώμου μᾶς γράφουν, διτὶ τὴ διθυράχιος ἐφοττή, ἐωφτάσθη ἐφέτος μετὰ θεοσιασμού μεγολητέου τῇ ἀλλοτε. Μετὰ τὴν διεξολογίαν καὶ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ πανηγυρικοῦ, τὸ πλήθος μὲ τὴν σημαίαν ἐν συνδεσμῷ μαθητῶν καὶ μάθητριῶν ἀδόντων θεύρια συνεκεντρώθη πρὸ τοῦ Ἀναγωστηρίου «Νεες Αιών», διπού ἀπηγγελθησαν ἡ ἐλληνικὴ σημαία καὶ τοῦ Κόκκου, «τῇ 25 Μαρτίου», μεθ' διπερθῆς ἐζητώμαντος οὐ πέρ τῶν Βασιλέων μας καὶ τῆς θεώσεως Τὸ ξιπέρας θὰ ἀγερᾶ καὶ τὸ ἀγ. αγ. ωστῆς ηγιαν φωταγωγημένα.

·Ἐναρξεις θερευμού.

·Ο θερισμὸς τῆς κριθῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἑδομάδος. ·Η πεστής τῆς ἐκεπεινῆς ἐσεδείσι εἰναι κατωτέρα τῆς περιουσινῆς μεγάλης, ἀλλ' τὴ πιεστής εἰναι ἀνωτέρα ἐκείνης. ·Ο θερισμὸς τῆς κριθῆς ἔχεισεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑδομάδος εἰς τινα μέρη τῆς ἐπαρχίας Λάρνακας.

·Παράποια κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀνεπαρκείας διαβιβάζονται πάλιν ἐκ Τρικώμου, ἐπὶ τῶν ὅποιων ἐφιστώμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Αρχιαστυνόμου.

·Η εκ Καρπασίας μετάθεσις τοῦ Μουδιρίου κ. Α. Παρασκευᾶς ἐλύπησεν διηγητὴν τὴν επαρχίαν, ητοις στερεῖται οὐ παλλήλου εύπροιηγόρευκα δραστηρίου.

Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΝ ΜΕΣΑΟΡΙΑ

·Εἰς Προστείου Μεσαορίας ἔχεισεν τὴν εκθεσιμὴ κυβερνητικῶν ἀποθηκῶν διὰ τὴν διεκάτην. 20 χωρία εἴκη δοσῶν μέχρι τούτου διεύθυνεν τὴν μεταφέρει τὴν διεκάτην τῶν εἰς τὰς ἀποθηκῆς Λάρνακας, θὰ τὴν μεταφέρωσιν εἰς τὸ ξενοδομήσεως τὰς τὰς αποθηκῆς Λάρνακας, θὰ τὴν προστείου Μεσαορίου τὴν χωρίων τούτων εἰναι καὶ τα Πραστείου, Ασσία, Βατηλή, Κοντέα, Λύση, Λευκόνιχον.

·20,000 αὐγὸν ἔφοταθησαν ἐν Λάρνακῃ τὴν παρελθούσην ἑδομάδα ἐπὶ τοῦ θεογλυκοῦ ἀποπλοΐου δι' Αγιοπτον, πλὴν ἄλλων διαχρήσων προσείντων.

